

Første Møde.

Mandagen den 2den Oktober 1882 Kl. 12¹/₄.

Efter at Landstingets Medlemmer havde begivet sig til Landstingshalen, indtoges Formandspladsen af

Aldersformanden (Monrad), der udtalte sig saaledes:

Da jeg, skjøndt det yngste Medlem af Forsamlingen, er af Alderen bleven hævet op paa dette Højsæde, hvis Fortvarighed er et sandt Billede paa den menneskelige Høiheds Fortræffelighed, haaber jeg, at det maa være mig tilladt at henvende et Par Ord til Forsamlingen. Jeg ønsker den først velkommen, men maa dertil sige et Ønske. I Middelsalderen blev det en Institution, at man skulde holde den saakaldte „Guds Baabenhvile“. Den varede fra Lørdag Aften til Onsdag Morgen, og i den Tid havde man ikke Lov til enten at slaa hverandre ihjel eller brænde af for hverandre eller plyndre hverandre, man skulde holde Fred med hverandre. Jeg tror, at det vilde være en Lykke for vor Tids politiske Forsamlinger, om man kjendte noget lignende, om man havde en „Fædrelandets Baabenhvile“, en Fædrelandets Baabenhvile, under hvilken man glemte al Videnstrib, alt gammelt Had og Brede og saae ganske simpelt og jævnt paa Fædrelandets Anliggender. Der er ingen Samling, der egner sig saa godt til at være Fædrelandets Baabenhvile som netop den anden Samling. Den første Samling — ja, naar man kommer sammen, saa er der endnu Dønninger fra Valgbevægelserne, der lyder i Ons Øre, de stærke Ord, man har udtalt paa Tribunerne, og den Samling egner sig til Kamp og ikke til en saadan Baabenhvile. Naar man kommer til den tredje Samling, den sidste, ja, da begynder man at tænke paa, at snart skal man igjen til at vælge, og snart skal man tænke paa, hvorledes Vælgere ville opfatte det eller det, men den anden Samling egner sig netop til „Fædrelandets Baabenhvile“. Der har man vundet den Selvstændighed, som netop udfordres til, at man ene ser paa, hvad der egner sig til at fremme Fædrelandets Læve. Jeg tilstaa imidlertid, at jeg ikke venter, at der just skulde komme stort Udbytte, store Resultater frem af denne „Fædrelandets Baabenhvile“. Naar jeg har set, at det selv i Landstinget,

hvor der jo dog er saa stort Magsveir, ikke er lykkes at gjennemføre enten Toldloven eller Loven med Hensyn til Forsvarsvæsenet, saa forekommer det mig, at man maa stille endnu mindre Fordringer til dette Thing, hvor der dog ikke, selv under en Baabenhvile, vil være det fuldkomne Magsveir som i det høie Landsting. Men man maa nøies med smaa Fremskridt, naar kun disse gaa i den Retning, som man anerkjender for den rigtige, naar kun de smaa Fremskridt tjene til virkelig at trænge ind i Livet, Grundloven og de Grundsaetninger, som deri ere fastslaaede. Det er overhovedet et stort Spørgsmaal, om ikke Fædrelandets Vel tjenes nok saa meget ved smaa bestandige Fremskridt som ved pludselige og store Forandringer. Ved disse smaa jævne Forandringer gaar Udviklingen saa stille for sig. Selv de, der have studeret Geologien, sige, at Meget, som man tidligere troede var stet ved voldsomme Forandringer, i Virkeligheden er gaaet for sig ved smaa daglige Forandringer. Derfor maa vi lade os nøie med, om vi paa de forskjellige Omraader kunne vinde nogle smaa Fremskridt. Se, det er mit Ønske om en saadan Fædrelandets Baabenhvile for denne Samling, jeg her har udtalt. Det er mit Ønske, og hvis det ikke skulde gaa i Opfyldelse, ja, saa har jeg endnu den Trøst, at min Nærverelse her og næste Aar kun er som en Afstedshilsen til en politisk Virksomhed. Naar saa den tredje Samling stunder til, ja, da rører Trommerne, da lader Basunerne lyde og lad igjen det saakaldte Folkestyre, den saakaldte Anti-Folkethingsparlamentarisme bestige Gangerne og kæmpe med hverandre, hvis man da ikke skulde være bleven saa indtagen af denne Fædrelandets Baabenhvile ved at kjende den, at man kunde ønske at fortætte den.

Med disse Ord vil jeg bede Forsamlingen om, at den, ved at vælge en Formand, vil frigjøre mig for min fortvarige Værdighed. Jeg tør anmode de Herrer Bønsøffe og Nielsen-Grøn om at staa mig bi som Sekretærer og modtage Stemmesedler. Før jeg tillige anmode de Herrer Medlemmer om — det er mig udtryffeligt paalagt af kyndige Folk — at passe paa, at de rigtig tydeligt betegne, hvem de ville vælge.

Stemmesedlerne ville blive omdelte.

Bed det derpaa foretagne Valg af en Formand for de første 4 Uger blev der afgivet 76 Stemmesedler, hvoraf imidlertid 15 vare blanke; der var saaledes 61 gyldige